

עפ"ג 27318/01/23 - בת שבע לוי (עצירה) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 27318-01-23 לוי(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 2021\632080

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המערערת בת שבע לוי (עצירה) ע"י ב"כ עוה"ד שי ברק ועוה"ד שמואל
צרפתי

נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד בריג'יט ויטלי, פרקליטות
מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט חיים פס) מיום 28.11.2022 בת"פ 34894-11-21.

1. המערערת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים. בכל אחד משלושת האישומים הורשעה המערערת בעבירה של קבלת דבר במרמה כלפי נפגעי עבירה שונים. בנוסף, באישום הראשון הורשעה המערערת גם בעבירה של סחיטה באיומים.

2. כתב האישום מגולל מסכת ממושכת במסגרתה התחזתה המערערת - שהיא כבת 70 - בכזב לצעירה העוסקת בעיסוקים אטרקטיביים שונים (כגון, עבור הטלוויזיה) ומתגוררת לעתים בחו"ל. המתלוננים פתחו בפני המערערת את סגור ליבם בשיחות ממושכות שקיימו עמה, ולבקשתה העבירו לה כספים עבור צרכים שונים שטענה שהיא נזקקת להם כביכול, כגון סיוע ללימודים ולמחייה כביכול בצרפת; טיפול בה כשהיא כביכול על ערש דווי בבית חולים ברומא; ועוד. המתלונן באישום הראשון - עמו נמשך הקשר למעלה מעשור - אף נאלץ לקחת הלוואות בסך 1.2 מיליון ₪ לשם תשלומים למערערת. כשנודע למתלונן באישום הראשון שהמערערת מתחזה, הפסיק להעביר לה את סכומי הכסף שדרשה. בתגובה, התקשרה אליו המערערת ואיימה כי אם לא יעביר לה כסף עבור חודשיים נוספים, היא תספר לבת זוגו ולרבנים מקהילתו אודות הקשר ביניהם ואודות דברים אינטימיים שמסר לה. חרף האיומים, לא העביר המתלונן כסף למערערת.

3. בית משפט קמא קבע כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לכלל העבירות והאישומים בהם הורשעה המערערת, והעמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין 28-60 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. לעניין מיקומה של המערערת בגדרי המתחם, קבע בית משפט קמא כי משיקולי גמול והרתעה, וחרף העדר עבר פלילי ונסיבות אישיות קשות, יש למקם את המערערת ברף הבינוני-גבוה של מתחם העונש ההולם.

4. בהתאם לכך, גזר בית משפט קמא את עונשה של המערערת ל- 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים למתלוננים (למתלונן באישום הראשון - ₪ 100,000; למתלונן באישום השני - ₪ 20,000; למתלונן באישום השלישי - ₪ 18,500).

5. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי.

6. באי-כוח המערערת טענו כי בית משפט קמא טעה כשקבע שיש למקם את המערערת ברף הבינוני-גבוה של מתחם העונש ההולם. זאת, נוכח העובדה שהמאשימה עצמה ביקשה למקם את המערערת בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם. עוד הדגישו באי-כוח המערערת את הודאתה של המערערת, שנמסרה כבר בתחנת המשטרה ואשר חסכה את הצורך בעדותם של המתלוננים, ואת נסיבותיה האישיות הקשות, וטענו כי המערערת מתחרטת על המעשים.

7. מנגד, באת-כוח המדינה ביקשה לדחות את הערעור. באת-כוח המדינה ציינה שהמדינה אכן ביקשה למקם את המערערת בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אולם המדינה עשתה כן מתוך שביקשה שייקבע מתחם נפרד לכל אחד משלושת האישומים, ולאחר שטענה למתחמי ענישה גבוהים מאלו שקבע בית משפט קמא. על כן, המדינה עתרה בבית משפט קמא להשית על המערערת עונש של 70 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בנסיבות אלו, טענה באת-כוח המדינה כי אין עילה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא משום שהעונש שנגזר על המערערת הולם את נסיבות המקרה. באת-כוח המדינה הדגישה שהודאתה של המערערת באה רק בעקבות תחקיר שנערך בעניינה ואשר פורסם באמצעי התקשורת, ואף שירות המבחן התרשם מחוסר כנותה של ההודאה.

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את הערעור.

9. כבר נפסק כי ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית של גזר הדין, גם מקום בו נפלה לפי הטענה שגגה כלשהי בהנמקת הדרגה הראשונה במסגרת כללי הבניית הענישה. כדברי כב' השופט אלרון בע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022):

"הלכה היא כי בית המשפט לא יתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין...".

ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית, וגם אילו נפלה שגגה במלאכת גזירת העונש בידי בית המשפט המחוזי ובאופן יישום מנגנון הבניית שיקול הדעת כנדרש... אין בכך כדי להצדיק התערבות" (שם, בפסקאות 11, 8 לפסק-הדין).

10. בהתאם למבחנים פסיקטיים אלה, אין במקרה הנוכחי עילה להתערבותה של ערכאת הערעור. המערערת נקטה במעשי מרמה כלפי שלושה מתלוננים שונים. ביחס לשניים מהמתלוננים, מעשי המרמה נמשכו עת ארוכה ביותר (באישום הראשון - למעלה מעשור; באישום השני - כשש שנים). הנפגעים נתנו במערערת את אמונם ופתחו בפניה את סגור ליבם, תוך חשיפת פרטים אינטימיים. המערערת נטלה מהמתלוננים בכזב סכומי כסף ניכרים, פגעה בהם ומעלה באמון שנתנו בה, והגדילה עשות כאשר איימה על המתלונן באישום הראשון כי אם לא יעביר לה כסף, תספר לבת זוגו ולרבנים מקהילתו אודות הקשר ביניהם ואודות הדברים האינטימיים שמסר לה.

11. להודאתה של המערערת, לגילה ולנסיבותיה האישיות ראוי בוודאי לייחס משקל, אך אין בהן כדי להוביל לכלל מסקנה שנפלה בעניינה של המערערת שגגה המקימה עילה להתערבותה של ערכאת הערעור.

אשר על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט